

EEN OPDRACHT ANDERS DAN ALLE ANDERE

Bijzonder kunstwerk Marloes Eerden over deportatie Joodse kinderen

In Hilversum staat een beeld ter nagedachtenis aan de vermoorde Joodse kinderen en personeelsleden van de Rudelsheimstichting. De maker is Marloes Eerden.

BLARICUM Het is misschien wel het grootste drama in Hilversum tijdens de Tweede Wereldoorlog: de deportatie van tientallen Joodse verstandelijk gehandicapten en medewerkers van de Rudelsheimstichting in 1942. Een jaar later sterven alle bewoners in Sobibor. Nu, zoveel jaar later, hebben de pakweg tachtig slachtoffers een plek gekregen.

De Rudelsheimstichting was een initiatief van enkele vrienden van rabbijn Samuel Azarja Rudelsheim (1869-1918), die altijd zeer begaan was met verstandelijk gehandicapten. Vanuit zijn nagedachtenis verwierf de stichting een pand aan de Verdilaan 10 in Hilversum, bedoeld om kinderen met een beperking vaardigheden aan te leren om zo zelfstandig te kunnen leven.

Het werk van de stichting werd een succes. In 1938 hadden 88 kinderen er onderdak. Maar tijdens de Tweede Wereldoorlog confisqueerde de Wehrmacht het terrein en vestigde er zijn hoofdkwartier. Op 16 april kwamen er zestien verhuiswagens naar het complex om de kinderen, personeelsleden en inventaris over te brengen naar een andere, tijdelijke loca-

Marloes Eerden samen met voorzitter Gerard Klein van de Joodse Gemeente Hilversum bij het kunstwerk.

FOTO: BASTIAAN MICHE

tie in Hilversum (de Monnikenberg). Van daaruit werden zij overgebracht naar Westerbork en aansluitend gedeporteerd naar Sobibor waar zij stierven. De ontruiming van de Rudelsheimstichting wordt beschouwd als de omvangrijkste deportatie van Joodse burgers op één dag in Hilversum.

Ter nagedachtenis staat er nu een monument. Begin deze maand was de onthulling van dit kunstwerk op de rotonde van de Rossinilaan/Verdilaan. Beeldhouster Marloes Eerden uit Blaricum werd benaderd door de Joodse Gemeente Hilversum en de gemeente om het uiteindelijk 900 kilo zware en 1 meter 80 hoge beeld te maken. De Blaricumse is een jaar bezig geweest met het project. Belangrijkste taak voor haar was om die verschrikkelijke gebeurtenis te verbeelden.

En dat is gelukt, vindt zij zelf ook. Van de twee 'modellen' Pascal (14) en Kim (9) maakten zij vele foto's, waaruit het uiteindelijke beeld ontstond. "Wat je ziet is een broer en zus die voe-

len dat het fout gaat. Dat ze elkaar nooit meer zien", zegt Van Eerden. "Dat deden zij heel goed. Daarna is het een kwestie van uitvergrooten. Ik doe dit werk dertig jaar, weet goed hoe het moet."

Toch kijkt Van Eerden, die een half jaar in Israël woonde, terug op een bijzondere opdracht. Niet alleen kon zij eindelijk een keer lekker groot werken, ook het onderwerp zelf is natuurlijk speciaal. "Vooral de laatste vier maanden heb ik er heel intensief aan gewerkt", zegt zij. "Ik was alleen maar diep gefocust, vergat ook te eten. En nu krijg ik heel veel positieve reacties, besef nu ook de impact. Dit is heel iets anders dan de gemiddelde opdracht. Ik besef nu ook veel meer wat er toen is gebeurd dan tijdens bijvoorbeeld een dodenherdenking."

Tot slot meldt de Blaricumse dat zij wederom voor tien jaar de awards mag vervaardigen voor de Woman in Science-award. Deze prijs wordt elk jaar in een andere Europese stad uitgereikt aan de beste vrouwelijke wetenschapper van Europa.